

Frugt, hvortil kommer, at de efter nærværende Lovforslag paa Reykjavik vilde kunne løse islandsk Vas til Handel i Island, hvilket derimod ikke var Tilfældet efter det Forsamlingen forelagte Lovudkast.

Forsaauidt det af den islandske Forsamling var foreslaaet, at Fremmede i det ommeldte Niemed maatte kunne anløbe de 6 Hovedhavne i Island, bemærkes, at, ligesom de ikke ved at anløbe disse Havne udenfor Reykjavik vilde kunne opnaae at erholde islandsk Vas til Handel, hvilket, efter de i dette Lovforslag indeholdte Regler, alene vil kunne meddeles af Stiftamtmanden paa Island, saaledes er det, saalænge der ei er stærkere Politie magt i de paagjældende Handelssteder udenfor Reykjavik end der nu er, fundet betænkeligt, at give de mangfoldige stærkt bemandede Fiskerskibe fri Udgang til, udenfor Nødstilfælde, at anløbe disse Havne. Iøvrigt er det anseet hensigtsmæssigt i Lovbudet at optage de anvendelige Bestemmelser af Forordningen af 13de Juni 1787 I § 11, end at henvisse til denne Paragraphs Indhold.

ad § 3.

Det er allerede ovenfor bemærket, at man, efter almindelige Handelsprinciper og med Islands retfærdige Krav for Die, synes at burde stille Udlændiske og Indlændiske lige med Hensyn til Handelen paa de egentlige Handelssteder i Island. Da man nu ei uden Ulempe og uden at opvække stor Misfornoieelse paa Island vil kunne ophæve de Danstes Speculanthandel paa de 6 vigtigste Havne, der nu skulle gjøres til almindelige Kjøbstæder, saa følger det af Ligheden mellem Udlændiske og Indlændiske, at samme Handel maa indrømmes de Fremmede. Det synes iøvrigt rimeligt, at de Fremmede efterhaanden vilde komme til at foretrække at træde i Forbindelse med faste Handlende paa Stedet. Den Fremmedes uskikre Detailhandel med Landfolket vil nemlig, naar det første Anløb er forbi, neppe kunne holde sig, og den hele Tuffhandel, under hvilken Form den største Deel af den islandske Handel føres, og som giver et Billede paa Handelen i sin Barndom, maa ventes efterhaanden at maatte vige for den solidere Handel, at den i Landet bosatte Kjøbmand kjøber de fremmede Varer en

gros og forhandler dem en detail til Landets Indvaanere, og omvendt kjøber Landets Producter en detail og samler dem i større Partier, som han forhandler til Handelsstederne udenfor Landet. I Forbindelse hermed vilde det være onskeligt, at Udliggerstedernes Giere efterhaanden blive Borgere og Kjøbmand i Kjøbstæderne, og at Varesøfeler fra Kjøbstæderne til Udliggerstederne og fra disse til de første efterhaanden afløste den directe Handel paa de mindre Havne, saa at der dannede sig en virkelig islandsk Handelsstand, hvortil de andre Næringsdrivende vilde slutte sig. Denne Udvikling af Handels- og Næringsforholdene tør man, Sagen netop betragtet fra Islands Standpunkt, i Landets egen Interesse ei tabe af Sigte, hvilket udentvivl vilde skee, hvis man gav alle Fremmede, som af den islandske Forsamling foreslaaet, en i andre Lande saa godt som ukjendt, i alt Væsentligt aldeles ubunden Frihed til at anløbe en Mængde smaa Havne og der drive directe Handel med Landets Indvaanere. Men paa den anden Side vil det vistnok være utilraadeligt, at søge brat at fremtvinge en saadan Udvikling, navnlig ved en Ophævelse eller betydelig Begrændsning af den nuværende danske Speculanthandel.

Derfor har man indskrænket Udlændingers Speculanthandel til de 6 Hovedpladser, alene med Undtagelse af fremmede Førere af Skibe, som udelukkende ere ladede med Tømmer, Træbygninger og dertil hørende Bygningsmaterialier. Ligesom det nemlig tidligere har været disse, efter at have løst islandsk Søpas, tilladt, at drive Speculanthandel paa alle Handelsstederne, hvilken Tilladelse efter det den islandske Forsamling forelagte Lovudkast fremdeles skulde vedblive, saaledes er Tilførelsen af Tømmer og Træbygninger til Island ei blot af største Vigtighed for Landet i det Hele, men Transporten af samme fra Sted til Sted paa Landet derhos forbundet med særdeles Vanskelighed, da det maa føres frem paa Transporthestenes Ryg. At udstrække Fremmedes Speculanthandel til alle Udliggerstederne hele Den over, som de islandske Repræsentanter have forlangt, vilde for det Første adskille Handelen i en saadan Grad, at en fast og solid Handel ei vilde kunne frem-